

Det har indtil nu ikke været anset for muligt fra dansk side at foretage en vurdering af den organisatoriske opbygning af det canadiske enhedsværn. Dette skyldes især, at det canadiske enhedsværn — som det fremgår af foranstående redegørelse — først er oprettet pr. 1. februar 1968. En vurdering så kort tid efter oprettelsen skønnes ikke at kunne give et tilstrækkeligt indtryk af organisationens hensigtsmæssighed.

Betragter man imidlertid den organisatoriske opbygning på det øverste ledelsesplan, kan der drages mange paralleller mellem den canadiske ordning og det foreliggende lovforslag.

Canadas indledende skridt mod en integration samt dele af reorganiseringens 1. fase er for længst gennemført i Danmark gennem forsvarslovene i 1950-51 og 1960, hvorved gennemførtes bl. a. en sammenlægning af Marineministeriet og Krigsministeriet samt oprettelsen af en række fællesværnsinstitutioner. Den 2. og 3. fase i det canadiske forsvars reorganisering ses dertil på mange måder at svare til den ordning, det af mig forelagte lovforslag tilsigter: en videreførelse af reorganiseringen af forsvarrets øverste ledelse med henblik bl. a. på opnåelse af besparelser på det administrative område.

Forskellighederne de to ordninger imellem ses i det væsentlige at indskrænke sig til den organisatoriske opbygning af de operative styrker som følge af landenes forskellige forsvarsmæssige opgaver og forskelligheder i øvrigt. Den organisatoriske opbygning af det canadiske enhedsværn må således betragtes på baggrund af det canadiske forsvars opgaver — såvel nationalt som inden for rammerne af NATO. Der kan i denne henseende henvises til, at det af den cana-

diske hvidbog af 1964 bl. a. fremgår, at et direkte angreb på canadisk område regnes for lidet sandsynligt. Den i det foranstående beskrevne organisation af det canadiske enhedsværn kan således betragtes som en direkte konsekvens af det canadiske forsvars opgave: at opstille, udruste, uddanne og opretholde kombinerede styrker, der for størstedelens vedkommende forudsættes at skulle *udsendes som ekspeditionsstyrker*, hvad enten dette bliver som bidrag til støtte for NATOs forsvar af Vesteuropa eller som bidrag til FN's fredsbevarende styrker.

En vurdering på baggrund af danske forhold af det canadiske enhedsværns organisation på det operative felt må således betegnes som mindre relevant, eftersom det afgørende for organisationen af det danske forsvars operative styrker er en helt anden opgave: at forsvare *egent territorium*.

Jeg kan sluttelig nævne den forskel mellem de to ordninger, der består i, at man i Canada under den 3. fase i reorganiseringen agter at ophæve de tre værns identitet, bl. a. ved at gennemføre ens uniformering, ens gradsbetegnelser o. lign.

Spørgsmål 52:

Udvalget udbeder sig en redegørelse for det af chefen for hæren stillede forslag til beskæring af hærens organisation, jfr. meddelelsen i Berlingske Aftenavis den 25. februar 1969.

Svar:

Der henvises til den som bilag til departementschef Langseths brev af 27. februar 1969 tilsendte skrivelse fra hærkommandoen (nr. O.240.21/1896 af 24. februar 1969), vedrørende garnisoneringsændringer, regiments-sammenlægninger m. v.